

§ 11.

1. Mladistvých zaměstnanců mužského pohlaví do 16 let a ženského do 18 let stáří smí se užívatí jen ku pracím lehkým, které nejsou na újmou jejich zdraví a nepřekážejí tělesnému jejich vývoji.

2. Ku pracím podzemním, čítajíc v to i dolování v odklizech, smí se používatí jen dělníků mužského pohlaví.

Osoby v domácnosti zaměstnané.

§ 12.

1. Osobám zaměstnaným a bydlícím v domácnosti zaměstnavatelově a na další dobu než na měsíc najímaným nebo k osobním službám určeným (včetně t. zv. deputátníků) náleží ve 24 hodinách odpočinek 12 hodin, z něhož aspoň 8 hodin musí připadnouti na nepřetržitý klid v noci a aspoň půl hodiny na odpočinek v době polední.

2. Totéž platí o osobách, najatých ke služebním úkonům, nepravidelně konaným a nepatrně namáhavým, jako jsou dozor a střežení domů, podniků a hlídka zvířat.

3. Výjimky z nočního klidu dovolují se jen pro ojedinelé, nepravidelně se vyskytující nutné případy. Těžká práce se nesmí konatí od 9. hodiny večerní do 5. hodiny ranní.

4. Rozdělení pracovní doby ponechává se volné úmluvě stran. Ale aspoň jednou týdně musí se poskytnouti zaměstnancům nerušený klid 18 hodin, který by zpravidla připadl na neděli. Za tohoto klidu je dovoleno vyřizovatí jen neodkladné práce v domácnosti či hospodářství, při čemž nutno dbátí toho, aby zaměstnanci bylo zajištěno volné nedělní odpoledne. Je-li nutno pracovatí v neděli, musí se poskytnouti přiměřený náhradní odpočinek v den úřední.

5. Předchozí ustanovení nevztahují se na osoby, zjednané na výpomoc, k ošetření nemocných, ku práci v domácnosti a práci polní, pokud tato výpomoc netrvá déle než 6 dnů.

Trestní ustanovení.

§ 13.

Přestupky těchto ustanovení trestají politické úřady I. stolice, pokud se týče revírní báňské úřady pokutou do 2000 K, nejsou-li dobytny, vězením do 3 měsíců. Opětuje-li se přestupek i trest, může se uložití pokuta do 5000 K anebo trest vězení do 6 měsíců.

Ustanovení závěrečná.

§ 14.

V závodech, v nichž se zkrátí podle tohoto zákona pracovní doba, nesmí býti z toho důvodu snížena mzda, vyměřovaná dle pracovní doby.

§ 15.

1. Zákon tento nabývá účinku 15. dne po vyhlášení.

2. Pro jednotlivé skupiny podniků, nepřetržitě pracujících nebo jich částí, může ministr sociální péče v dohodě s ministry příslušnými povolití odklad k provedení zákona, jestli je to nutno z důvodů technických, nebo pro nedostatek zapracovaných sil pracovních.

§ 16.

Ministru sociální péče se ukládá, aby ve srozumění s ostatními ministry provedl tento zákon.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Karel Kramář v. r.

Dr. Winter v. r.

Čís. 92.

Zákon ze dne 20. prosince 1918**o zřízení Všeobecného pensijního ústavu v Praze.**

Na základě usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Ku provádění pensijního pojištění ve smyslu zákona ze dne 16. prosince 1906, z. ř. čís. 1 z r. 1907 a čís. nařízení ze dne 25. června 1914, z. ř. čís. 138, v obvodě československého státu, pokud k němu byl příslušný Všeobecný pensijní ústav pro zřízence ve Vídni, zřizuje se Všeobecný pensijní ústav v Praze, k němuž náležejí dosavadní Zemské úřadovny pensijního ústavu I. a II. v Praze, I. a II. v Brně a Zemská úřadovna pensijního ústavu v Opavě. Na Všeobecný pensijní ústav v Praze přechází veškerá působnost Všeobecného pensijního ústavu pro zřízence ve Vídni, týkající se jmenovaných Zemských úřadoven.

§ 2.

Pro Všeobecný pensijní ústav v Praze platí zatím stanovy Všeobecného pensijního ústavu pro zřízence ve Vídni se změnami, jež jsou vzhledem k ustanovení § 1 nutné. Změny ty provede ministerstvo pro sociální péči.

Zatímním představenstvem Všeobecného pensijního ústavu v Praze jest výbor Zemské úřadovny I. v Praze, rozšířený o členy posledního představenstva Všeobecného pensijního ústavu pro zřízence ve Vídni, volené Zemskými úřadovnami II. v Praze, I. a II. v Brně a v Opavě. Zatímním předsedou Všeobecného pensijního ústavu v Praze jest předseda Zemské úřadovny I. v Praze. Pracemi Všeobecného pensijního ústavu pověřuje se do doby, pokud nebude jeho představenstvem jinak rozhodnuto, Zemská úřadovna I. v Praze, která je povede odděleně od svých ostatních prací.

§ 3.

Připojištění (pojištění na vyšší než zákonná plnění) může ve zvláštním oddělení prováděti Všeobecný pensijní ústav v Praze za podmínek, platných pro Všeobecný pensijní ústav pro zřízence ve Vídni.

§ 4.

Dosavadní náhradní ústavy trvají dále a dosavadní náhradní smlouvy zůstávají v platnosti. Přestupování závodů ze Všeobecného pensijního ústavu v Praze k náhradním ústavům, jakož i nové přistupování závodů k těmto ústavům jest nepřipustno a neplatí jako náhradní pojištění ve smyslu pensijního zákona. Taktéž není přípustné zřizování nových náhradních ústavů a uznávání nových náhradních smluv.

§ 5.

Ministr sociální péče se zmocňuje, aby nařízením rozšířil působnost zákona o pensijním pojištění zřízenců na Slovensko a aby k provádění jeho zřídil ve vhodném místě na Slovensku zemskou úřadovnu.

§ 6.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 7.

Ministru pro sociální péči se ukládá, aby zákon tento provedl.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Karel Kramář v. r.

Dr. Winter v. r.

Čís. 93.

Zákon ze dne 20. prosince 1918
o platu presidenta Československé republiky.

Na základě usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

President Československé republiky má ročně 500.000 K a na výdaje svého úřadu 500.000 K. Byt má na hradě Pražském.

§ 2.

Nároku na pensi nemá.

§ 3.

Úřad presidentský není na újmu postupovým a pensijním nárokům před nastoupením úřadu tohoto nabytým.

§ 4.

Tento zákon nabývá platnosti dnem vyhlášení.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Karel Kramář v. r.

Dr. Al. Rašín v. r.

Čís. 94.

Zákon ze dne 20. prosince 1918
o platech ministrů.

Na základě usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Členové vlády mají ročně 60.000 K a předseda vlády 70.000 K.

§ 2.

Nároku na pensi nemají.

§ 3.

Úřad ministerský není na újmu postupovým a pensijním nárokům před nastoupením úřadu toho nabytým.

§ 4.

Tento zákon nabývá platnosti dnem vyhlášení.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Karel Kramář v. r.

Dr. Al. Rašín v. r.

Čís. 95.

Zákon ze dne 20. prosince 1918
o vedení státního hospodářství od 1. ledna
do 30. června 1919.

Na základě usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, by vybírala daně, dávky a poplatky, jakož i jiné státní důchody po dobu od 1. ledna do 30. června 1919 podle platných ustanovení.

Státní výdaje na toto období hradí se na vrub státního rozpočtu, který cestou zákonodárnou na rok 1919 bude stanoven.

§ 2.

Vláda se zmocňuje, by opatřila peníze pro veškeré, státními příjmy nehrazené státní výdaje až do 1000 milionů korun v období od 1. ledna do 30. června 1919 úvěrními operacemi.

§ 3.

Ministr financí se zmocňuje, by přímo nakládal s movitým i nemovitým majetkem státním a s pohledávkami státními v území státu československého, pokud toto právo dosud příslušelo c. k. rakouským, kr. uherským nebo c. a k. společným úřadům a ústavům.

§ 4.

Provedení tohoto zákona, který nabývá účinnosti 1. lednem 1919, ukládá se ministru financí.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Karel Kramář v. r.

Dr. Al. Rašín v. r.